

Svar (9/11 98)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

I lighed med tidligere år forventes der på finansloven for 1999 afsat midler over den såkaldte rådighedspulje til blandt andet cykelstier, trafikikkerhed og miljøforanstaltninger. Puljens størrelse – og dermed omfanget af denne type af arbejder der kan iværksættes næste år – afhænger af hvordan finansloven for 1999 kommer til at se ud. Jeg kan derfor ikke på nuværende tidspunkt komme med nogle konkrete oplysninger om udsigten til støtte til forbedringstiltag på strækningen.

Det er dog mit håb, at der på de kommende finanslove vil blive afsat midler i et omfang, der gør det muligt positivt at bidrage til, at hastigheden sænkes gennem byerne. Det er især vigtigt for at få forbedret trygheden for de lokale beboere. Det er dog vigtigt at huske på, at der er behov for forbedringstiltag af denne type mange steder i landet.

Ved prioriteringen af midlerne fra rådighedspuljen lægges generelt til grund, at projekterne fremmer regeringens overordnede trafikpolitiske målsætninger for vejsektoren, herunder bl.a. trafikikkerheden.

Spm. nr. S 233

Til ministeren for udviklingsbistand (22/10 98) af:

Jann Sjursen (KRF):

»Hvad kan ministeren oplyse om Norges initiativ til en helhedsplan til gældslettelse af de fattigste lande?«

Begrundelse

Ifølge artiklen »Ingen hjælp til de fattigste« fra Information den 9. oktober 1998 har Norge som det eneste land fremlagt en helhedsplan for gældslettelse af de fattigste lande, da finansministre fra 182 lande var samlet til Den Internationale Valutafonds (IMF) og Verdensbankens årsmøder i Washington.

Svar (3/11 98)

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Den norske »Gjeldsplan mot år 2000«, som Norge præsenterede i Washington samtidig med IMF's og Verdensbankens årsmøder i begyndelsen af oktober, er en oversigt over multilaterale og bilaterale mekanismer som Norge anvender, vil indføre, eller overvejer at indføre, for at skaffe gældslettelse for de fattige og højt forgældede lande.

Hvad de multilaterale mekanismer angår, er der kun nuanceforskelle imellem norske og danske holdninger i de pågældende internationale institutioner. Den største nydannelse er på det bilaterale område, især fremlæggelsen af en plan for unilateral eftergivelse af eksportkredtgæld.

Alle kreditorlande yder fattige udviklingslande, som kommer i betalingsvanskeligheder og er villige til at gennemføre et reformprogram, lettelse af den statslige bilaterale gæld. Forhandlingerne herom finder sted i Parisklubben. For eksportkreditter ydes gældsreduktion på 50%, 67% eller – i tilfælde hvor debitorlandet falder ind under Verdensbankens/IMF's initiativ for højt forgældede fattige lande – op til 80% eller mere. For udviklingslån ydes der ikke egentlig gældsreduktion, men omlægning over en meget lang periode med fortsat lav rente.

Danmark og Norge deltager på lige fod med andre kreditorlande i disse gældslettelser. Der er imidlertid intet til hinder for, at kreditorlandene herudover unilateralt eftergiver eller reducerer den resterende bilaterale gæld.

I den norske plan betones vigtigheden af at sikre, at unilateral eftergivelse af bilateral gæld virkelig kommer debitorlandet, og ikke de øvrige kreditorer, til gode. Forudsætningerne herfor er kun til stede for et begrænset antal lande. På grundlag af dette og en række andre udvælgelseskriterier har Norge udarbejdet en liste med 8 højtforældede lande med eksportkredtgæld til Norge. Den nu udestående gæld er ca. 1,4 mia. n. kr., men ventes for 5 af landene at blive reduceret yderligere i Parisklubben. Norge vil land for land tage stilling til, i hvilke tilfælde den resterende gæld (på knapt 1 mia. n. kr.) skal eftergives over en 4 til 5-årig periode. To af landene ventes at få gælden reduceret allerede i 1999.

Det understreges i planen, at reduktionen af Norges tilgodehavender vil blive finansieret uden for det norske bistandsbudget. Gælds-